

Zvláštní mrav Indiánů, jehož smysl mnozí cestovatelé si nedovedli vysvětliti, poněvadž se naprosto přiči zvykům civilisovaných národů, líčí ve své brožuře dr. Freiderici. Vypravuje, že mnohé indiánské kmeny vítají milé hosty nikoli radostným zvoláním, nýbrž vypuknou v hrozný pláč, jakmile je spatří.

Vkročil-li host do některé chatře kmene Tupi, vzdávají mu počtu tím, že jej oplakávají. Uvedou hosta dovnitř, posadí jej na visitou síť nepromluvíše k němu slova a když usedl, přijde domácí paní, deery a přítelkyně a sednou kolem něho s rozpuštěnými vlasy. Dotýkají se ho rukama a počnou všechny hlasitě plakat, prolévajíce hojně slzy. Vypravují jakousi vázanou řeč, co vše se u nich přihodilo od té doby, co se neviděli a mluví o mnohých jiných věcech, jež jim právě přijdou na mysl, o námáhách cesty, jež host musil překonat a o všem, co může vzbudit soustrast a pláč. Host zatím nepromluví ani slova, ale když hodnou chvíli plakaly, setrou si slzy a jsou náhle klidny, veselé a čilé, jako by byly nikdy neplakaly. Pozdraví se nyní, předloží hostu jídlo a baví se přirozeným a nenuceným způsobem. Poznamenejati sluší, že tón tohoto slzavého pozdravu jest jiný než při pohřebním oplakávání mrtvých.

Průběhem doby, následkem styků s Evropany, pronikáním křesťanství a vymíráním přírodních kmenů tento mrav, jenž dříve byl rozšířen po celé Americe, namnoze vymizel. Že je o něm tak málo zpráv, vysvětluje se tím, že Evropané, kteří se prvně s takovým slzavým pozdravem setkali, vůbec nepochopili jeho smyslu. Pokládali tyto plačtivé výjevy za uznání viny se strany Indiánů, za následek bázně před bělochy nebo také za projev soustrasti, nalézali-li se tito Evropané v krušném postavení jako trosečníky nebo zbloudilí a vysílení cestovatelé. Pravý smysl tohoto mravu, jenž odporuje všem našim pocitům a názorům, lze poznati teprve při delší a bližší známosti s dětmi pralesa.

Podobný zvyk pozoroval Hernando de Solo v dnešním státě Arkansasu. "Jednoho dne," tak vypravuje, "přišel ke mně Indián se svazkem bůvolích kůže, jakožto darem náčelníka; plakal hoře a vrhl se mi k nohám, sotva ke mně došel. Zvedl jsem jej a muž pronesl řeč, které však nikdo nerozuměl. Po třech dnech přišel náčelník sám v průvodu osmdesáti Indiánů. Když vkročili do našeho tábora, plakali — na znamení poslušnosti dle obyčejné oné země."

U Natchezů žádal mrav, aby každý, kdo navštíví vrchního náčelníka "Velké Slunce" nebo jeho choť, vkročil do chatře se "vzdechem vyjícího vlka" a toto vyřčení za návštěvy při předepsaných příležitostech obřadně opakoval. Byli návštěvník vážným mužem, poděkovalo mu "Velké Slunce" lehkým vzdechem. U kmene Taensa panoval patrně též anebo velmi podobný mrav. Když Francis Drake přistál v Kalifornii, dle všeho severně od nynějšího San Franciska, by pozdraven ženami a starší obřadem pláče a vytí, při čemž pláčící hrozně zahavovali svoje tělo. Později, při pozdravech a sblížení opakovaly ženy pláč a zraňování vlastního těla, když se seznamovaly s některým námořníkem. Že při všech těchto plačtivých výjevech nemohlo býti řeči o skutečném smutku, viděti nejlépe z toho, že si ženy, jak Fletcher pozoroval, obyčejně k těmto projevům vybírali nejmladší členy výpravy.

— Z Omahy ze 14. ulice. — Ctěná redakce! Jest mně opravdu s podivením, že Vás nedošla zpráva, jak nebezpečně jsem byl nemocen. Víte o každém světooběhancu, který na svět přijde, ale o tom, jenž se má proti své vůli odebrat tam nad hvězdy, to se ani nezmíníte. To se přihodilo mně dne pátého dlužaje léta Páně 1907. Moje trináctky mně vypověděly službu a jedna mně nehorázně bolela. Povolal jsem prostředníka mezi životem a smrtí a ten po okouknutí dal mi na ni "flastr," který k mému nesmírnému potěšení účinkoval tak, že bych byl radost tu dopřál Lucieporové bábě. Po tři noci jsem ani oka nezamhouřil a byl jsem tak zkrěsán, že jsem myslel, že jistě se již odstěhuji ze 14. ul. k Blažkovi na "lant." A tu jsem rozvažoval, kdo mne tam asi dopraví, ježto nepřináležím k žádnému spolku. Přišel mě navštívit starý Dvořák. Postěžoval jsem si mu a on mne potěšil, jen abych prý bez starosti zemřel, že se již postará o mé "vymufování" — jako starému muzikantovi — zaběhne prý k Procházce, Jaklovi a V. Pivoňkovi, k těm starým veteránům, kteříž mi to s radostí udělají a ještě mi zahrají na rozloučenou české "miserere." Ihned roznesla se pověst o mém onemocnění od William až k mostu po obou stranách ulice a tu teprve jsem shledal, že jsem milým sousedem. Navštívili mne sousedé Šimánek, Šlogr a Uhlíř a těšili mne, že na ten výlet na "lant" jest snad ještě dost času a kdyby se to přeje jen mělo stát, že se postarají o věnce i o "spíče," kteráž by každého k slzám donutila, jak se obyčejně stává. Smutno bylo v okolí, zvláště v noci. Můj přítel Václav na dolním konci ulice ze samé soustrasti ke mně nechal blížadlo, které mu demokratická vláda dala před chalupu pověsit, na polovic blíkat, aby tak dokázal lásku k příteli nejen ústy ale i skutkem. A když to prsklo a zhaslo, zaslak . . . , že prý je se mnou konec. Také soused Voráček mne navštívil a potěšil, pravě, že to není tak zlé a pro obveselení nechal mi zahrát na ten "safron" "Na ty louce, na palouce" a hned jsem přišel na veselější myšlénky. V té nemoci připadl též den mých narozenin. Ležím na posteli a tu překvapí mne přítel blahopřáním i dary. Soused Schneider zaslal mi butelu fajnové "Rakenraj" — ta se táhne a jak je zdravá! Soused V. Kuncl opět dva párky holoubat. Uznal zajisté, že si je zasloužím za to, co se naházím kamením po jeho "holubech, kteří se chtějí přizpůsobit s našimi slepicemi a všecku vodu mi vypijou. Soused Joe Pezdirtz mne překvapil a bednou "Budweiseru," výborným to nektarem s podotknutím, že jen my dva rozumíme "Národní Síni." A co pak sousedé Sloup a Kruml! Ti mi poslali tak dojemné blahopřání, že jsem až slezl. Soused Kruml v něm praví: "Josičku, jen zůstaň živ, bude mne těšit, když ještě mnohá léta budeš si chodit pro pajntik. Slibuji ti zároveň, že nebudu nikdy mačkat knoflík do "iceboxy." Naposled i Čáli z Habrů zaslal mi vojenskou reklamu a bednou moku "Schlitzova." Koukám s potěšením na všechny ty dary, když mne pojednou překvapí čtverozpěv. Vezmu nohu na ramena a jdu se podívat, kdo si to na mne vzpomněl. A hle, tu vidím Dra. Bruno s kollegy z národa vyvoleného, jak pějou národní svou píseň a to z lásky ke mně, že jsem mu vyřil boty z chalupy.

Obdivoval jsem tu krásnou a dojemnou melodii, když pojednou zaslechnu matku, ana volá: "Starý, spíš? Což neslyšíš ten pekelný rámus, který tropí kočky pod "hausem"?! Pročtenu — protu si oči — koukám — dary pryč — všecko pryč, jen rámus pod "hausem" trval dále. H.

LITERATURA.

V těchto dnech zaslán byl nám časopisem "Příroda a Život", vycházejícím v St. Strašnicích v Čechách, originální obraz mistra Jana Minařika "Komenského desatero k šťastnému životu", jehož text vyňat ze všech spisů našeho arciučitele národů, aby každý Čech snáze pochopil všeobecnou jeho činnost a aby názorně podané hluboké myšlenky jeho vnikly do každého českého srdce a tam aby působily k štěstí jak jednotlivce tak i národa. My všichni upřímní a probudili Čechové draze si Komenského vážíme, neboť víme co Komenský pro každou lidskou duši vykonal, a byť i dávno vypustil ducha svého, že požehnání práce jeho jest trvalé a nehybné. Prozatím hlavně eiz národové brali užitek z jeho mohutného vědění a i jeho největší nepřítelé sklonili hlavu před velikostí jeho ducha a jeho užitečností. A všichni, kteří za Komenským šli, kteří dle něho pracovali — nalezi štěstí. A my přejeme svému národu, aby co nejdříve již svého štěstí dosáhl — jest již nej-

vyšší čas! Jinak však než výchovou to nepůjde a to jediné výchovou v duchu Komenského. Obraz, který redace naše obdržela, byl všemi učitelstvími kruhy vše odporován, ba dán byl v městské radě pražské návrh, aby obraz ten zakoupen byl pro všechny pražské obecné školy. A ruku v ruce se škola-mi pracují čeští inteligentní rodičové zavádějí obraz ten do svých domácností, rovněž tak činí spolky, české úřady a vůbec všichni vážné myslící čeští lidé, pro něž obraz má cenu nejen výchovou, ale jimž je též nejpřípadnější ozdoba české domácnosti. Vydavatelstvo doufá, že i zde mezi kra-jany bude obraz ten s radostí uvítán a že všude vnikne, kde česká duše žije. Cena obrazu i s dopravou pro Ameriku stanovená je na pouhých 80 centů a redace tohoto listu je ochotna objednávkou vyříditi. Doufáme, že bude hodně těch českých rodin, které objednájí obraz ten, aby jim vyzdobily českou domácnost svou. Obraz ten vedle ceny výchovné má i značnou cenu uměleckou.

Co vidíme, tomu věříme. Zkušenost jest nejlepší učitelkou. Kdo pozná, že reumatismus, pakostnice, cukání v údech anebo jiné nastuzením získané bolesti po užití Anker Pain Expelleru zmizí, ten bude jako mnozí jiní v něj věřiti a těšiti se, že konečně ten pravý prostředek našel. Použe 25c. a 50c. za láhev.

"Vyříznout ven"

Praví mnohý lékař ke svým pacientkám, protože není niký lék, jenž by vyléčil ženskou chorobu, vyjímaje nožiku lékařského.

Že však takový lék stává, jest dokázáno tisíci vyléčenými pomoci

WINE OF CARDUI

léčí choroby lůna

Zachránlo život mnoha slabým nemocným ženám a vysvobodilo jiné pro celý život od chronické choroby. Vyléčil vás dříve-li mu přiležitost. — Zkuste ho. Prodává se u lékárníků a obchodníků v lahvičce po \$1.00.

NECHALA PAS BÝT.

"Nostla jsem pas po čtyřech letech k podporování svého lůna," píše paní S. J. Chrisman z Mansville, N. Y. "Můj lékař řekl, že žádný lék mi nepomůže. Po užívání Cardui nechala jsem pas být a nyní jsem zdravá."

..MAZÁNÍ..

míst otoklých, při vymknutí, pohmoždění, poranění, při neuralgii, loupání, neb bolestech v zádech, při suchém lámání a reumatismu kloubovém i svalovém, má nevšední úspěch, když upotřebíte velice osvědčený

Severův Olej . . .

. . . Sv. Gotharda

Cena 50 centů.

"Ruka moje byla naběhlá tak, že jsem jí ani vládnouti nemohl. Natíral jsem ji Severovým Olejem sv. Gotharda a otok se tak vú-čihledě ztrácel, že již třetí den jsem mohl pracovati."

Michal Franko, 16 Grove Str., Johnstown, N. Y.

"Neznám jiných léků, které by tak rychle a tak jistě na nemoc působily, jako Severův Olej sv. Gotharda a Silitel ledvin a jater." S. Grajek, Nashville, Ill.

VAŠE ČIVY

jsou v ustavičném napjetí a bez posily. Není divu, že jste rozrušeni, popudliví, že trpíte bolením hlavy a nespavostí.

SEVERŮV NERVOTON

jest výtečná sílívka nervů a napraví otřesenou čivní soustavu. Mužům i ženám pomohl v nesčetných případech, takže znovu nabylí síly a energie. Cena \$1. Cena 25 centů.

VAŠE HLAVA

Cena 25 centů.

nepřestane boletí na vzdor obkličujícím a různým domácím prostředkům, dokud nevezmete

Severovy Prášky proti bolestem hlavy a neuralgii.

Ať bolí hlava nad čelem, v spánkách, neb v týle a bolest ať jeví se škubáním, trháním neb loupáním v hlavě — tyto prášky vždy pomohly. Pomohou i vám.

Na prodej ve všech lékárnách.

Lékařská porada zdarma.

W. F. SEVERA Co. CEDAR RAPIDS IOWA